

מעוז מפצח*

מעוז "מפצח" (נ.צ.מ 459326) היה בצומת המיתלה, ב-ק"מ ה-149 של התעלה, היה מורכב מ-3 מוצבים: "מפצח א'", ב-ק"מ ה-146.5, "מפצח ב'", ב-ק"מ ה-148 - מוצבי תצפית שאוישו בשעות היום בלבד, ו"מפצח ג'" - שהיה מאויש. מצפון ל"מפצח", היה מעוז "ליטוף", במרחק של כ-14 ק"מ - ומדרום, נקודת התצפית של ה-א"מ, "רד", במרחק של 6 ק"מ, ומעוז "ניסן" במרחק של כ-10 ק"מ.

תפקיד המעוז היה לאבטח את ציר המיתלה, אחד מ-2 המעברים באזור ההרים התוחם את מרחב סיני בחלקו הדרום-מזרחי ושתפיסתו מאפשרת שליטה על התנועה, ומניעת צליחה באזור כוברי.

הקרקע - מצפון ומדרום למעוז - משתרעת רצועה חולית, ואילו בצומת ממזרח ל"לכסיקון" ומדרום ל"עטיפה" משתרע שטח ביצתי על-פני כ-1 ק"מ.

הצירים שעוברים על יד המעוז: ממערב - "כביר", כביש סוג ב' העובר צמוד לתעלה, המשכו של "עקור".

"לכסיקון" - העובר במרחק של כ-2 ק"מ מ"מפצח א'", הולך ומתקרב עד שנכנס לתוך "מפצח ג'". "עטיפה" - ציר המיתלה, כביש סוג א', באורך של כ-65 ק"מ, המחבר את אזור כוברי עם אזור ביר-תמדה ומרכז סיני. הציר נשלט בחלקו המזרחי מרכסי ההרים שמשני צדדיו וניתן לחסימה במעברי המיתלה.

מדרום - דרך ואדי א-רחה עשוי לשמש כוחות צולחים באזור כוברי.

מבנה המעוז

שטח "מפצח ג'" 84/78 מ' ("מפצח א'" - 92/76, "מפצח ב'" - 76/101). המעוז לא היה מגודר לכיוון התעלה והיה פרוץ חוץ מאשר לכיוון הסוללה, היו בו הרבה שטחים מתים שיכלו לשמש לאויב למסתור, לא הייתה אף עמדה אחת ששלטה על השטח המת.

המעוז היה מאויש על-ידי מחלקה של גד' נח"ל 904 (18 חיילים) ונספחים, בפיקודו של סגן אלדן פפי. סגנו היה סגן אדלר רמי. מפקד הפלוגה, ארדינסט שלמה, ישב במעוז "המזרח". החיילים חזרו מ-של"ת, והיו 5 ימים בלבד ב-מא"ג בבלוזה, שם קיבלו אימוני נק"ל בזוקה; אך זו לא הייתה רמה מספקת להחזקת מעוז.⁽¹⁾ במעוז עצמו נערך תרגול במצב כוננות וחבירה.

פעילות המעוז השגרית-יומיומית, כללה תצפיות, סיורים ותפקידי אחזקה. מידי בוקר היו יוצאות 2 חוליות, כל אחת של 2 חיילים ו-מש"ק, למעוז התצפית "מפצח א'" ו-ב', למשך הקום, ועם חשכה חזרו ל"מפצח ג'".

מידי יומיים היה יוצא סיור חוף, בין "מפצח" ל"ליטוף".

* כינויו הקודמים - "אתונה".
פגישת ראש מה"ד, עמ' 1; לפני של"ת חלק היה ב-גד' 50 וחלק בשריון. (1)

המעוז היה במרחב ארמיה 3 בגזרת שלופה-סואץ-ראס-סודר שגם הייתה ערוכה דיב' חי"ר 19 חטיבות 5, 7, 2.

הכוננות שלפני המלחמה

כשבוע ימים לפני המלחמה, 1 באוקטובר נתקבלו הוראות להגברת הכוננות, ובוטלו היציאה לחופשה.

באותו זמן הבחינו מהמעוז בהגברת התנועה בצד האויב ובגשרים מתקפלים וכלי צליחה. כשדיווח על כך הסבירו להם שכל זה קשור לתרגיל של הצבא המצרי, שעמד להסתיים ביום ראשון (7 באוקט.)⁽¹⁾ בלילות האחרונים שלפני המלחמה הייתה תנועה רבה של משאיות בצד המצרי, מהמעוז הייתה תצפית טובה מאוד על כביש סואץ-קהיר וראו את השיירות הגדולות. ביום ראו כלי-רכב מפוזרים במחפורות.

ביום רביעי (3 באוקטובר) זיהו זו הפעם הראשונה גשרים על משאיות שהמצרים פוזרו בהסתתר בטווח של 4-3 ק"מ מהתעלה. כן הבחינו בקידום טילי סאם-2 לטווח של 4-3 ק"מ. המעוז דיווח על כך ישירות לאוגדה, לאחר שבשלב מסוים המ"ל הגדוד לא העביר את הדיווח במדויק.⁽²⁾ כן זיהו בצד המצרי חביות דלק על טנקים ועל הרמפות.

ביום חמישי (4 באוקטובר) ראו מהמעוז משאיות עמוסות טילי סאם-2, חלקי גשרים וחגורות הצלה מעבר לחיץ החקלאי. בקו הראשון-עבדו-בהכשרת-ירידות-לתעלה. החיילים המצרים שהיו בחגור ובקסדות עסקו באימונים ובתרגול. בחיץ החקלאי היו 4 עמדות טילי ק"ק, במרחק של כחצי ק"מ מהמעוז שהיו מיועדות למעוז עצמו.

בשבת בבוקר יצאו מספר חיילים מהמעוז לסיור החנף ולתצפיות. ל"מפצח א"י" ו"מפצח ב"י" כנגד קצין המודיעין שהגיע למעוז צילם טת גזרת האויב וראה שטילי סאם 6 קודמו לטווח של 4-3 ק"מ מהתעלה; לדבריו זה היה צריך לשמש אות אזהרה, שכן בימים רגילים הטיילים נמצאים בטווח של 80 מ' (שעה 1000-1100).⁽³⁾

בסיום סיור הבוקר בין "ליטוף" ל"בוצר", נתקע ה-זחל"מ ולא יכול לנוע, ולאחר שתוקן קיבל משימה נוספת ללוות טרקטור, אך התכנית שונתה בסוף והסיור חזר למעוז ב-1355.

רפי, מפקד המעוז, היה בבוקר בתצפית.

בשעה 1350 בערך קיבל הודעה מה-מ"פ על כוננות "ספיגה", רק אז נודע לו שעומד להתרחש משהו, אך לא נאמר שעומדת, או עלולה, לפרוץ מלחמה בשעה 1800.⁽⁴⁾

רפי הודיע לאנשים להיכנס לבונקרים, אך לא הספיק "לקפל" את התצפיות ב"מפצח" א' ו"מפצח" ב'.

(1) לדברי מפקד המעוז, רפי, הייתה להם הרגשה שלא מאמינים להם, אבל לאחר שבוע, בפרוץ המלחמה זיהו מטוסים שלנו 41 גשרים (שם, עמ' 3).

(2) שם, עמ' 4.

(3) שם, עמ' 3.

(4) שם, עמ' 3.

במעוז היו בפרוץ המלחמה 25 חיילים, מהם כ-15 לוחמים. 6 חיילים (נשארו בתצפיות) לא הספיקו לחזור.

רפי היה בעמדת הפיקוד המערבית, סמל המעוז - בעמדת ה-נ"מ, וקצין המודיעין עלה למגדל התצפית.

המלחמה התחלה בהפגזה כבדה (שעה 1400 בערך). המצרים ירו מ"מוצב הגדרות" שמול המעוז 2 טילים שפגעו ממזרח למעוז וכרו בורות גדולים. בהפגזה נהרסו הגדרות ונוצר מעבר פתוח. במקביל צלחו כוחות חי"ר מצריים את התעלה, התחילו לעלות על המעוז ממערב, והגיעו לשוחים המתים של המעוז בחסות ההפגזה, בלי להתגלות לעליו המעוז, והסתתרו שם.⁽¹⁾

לקראת סופה של ההפגזה שנמשכה כשעה וחצי, זיהו מהמעוז את הצליחה, כש-2 הכוחות שצלחו כבר הגיעו לקו שלנו, הפסיקו המצרים את ההפגזה על המעוז. מפקד המעוז הודיע שעולים מצפון והורה לפתוח באש.⁽²⁾ כוח חי"ר מצרי בגודל פלוגה צלח מצפון, מכיוון "מפצח" א' ו"מפצח" ב', וכוח אחר מדרום, כ-200 מ' מדרום לתצפית ה-א"מ "רד", והתמקמו על הסוללה. המוקשים שהיו בשטחים המתים התחילו להתפוצץ מההפגזה.

המצרים צלחו לשטח המת, טיפסו על הגדרות, תפסו את הרמפות האחוריות ותוך כמה דקות הגיעו לעמדות (1530 בערך). הם השליכו פצצות עשן, והרוח פיזרה את העשן (במעוז חשבו שאלה פצצות גז).⁽³⁾ חיילי אויב רבים כבר היו בצד שלנו, בין המעוזים, בשטח הפתוח, שם הצליחו לעבור ללא הפרעה. הם עלו על המעוז בחסות האש שנחכה עד הרגע האחרון. כלומר - התקדמו ממש תחת האש.⁽⁴⁾

המעוז גילה את המצרים כשהתחילו לחדור פנימה וכמה מהם היו כבר בתעלות. המעוז פתח באש וירה ב-מא"גים, בבזוקה היחידה וברומה. במרגמה 81 מ"מ אי-אפשר היה להשתמש, כי לא היה מש"ק מרגמות.⁽⁵⁾ התחמושת והפצצות היו עדיין ארוזות, ועבר זמן עד שתארגנו ופתחו אותן. הקשר לא פעל היטב. האינטרקום לא פעל בכלל, ובלעדי לא הייתה שליטה על העמדות. וה-מ"ק-6 התקלקלו כעבור מספר שעות.⁽⁶⁾

כיוון שאף עמדה אחת לא שלטה על השטח המת, שם הסתתרו המצרים, השליכו חיילי המעוז רימונים, אבל בחסכנות, כי כמות הרימונים הייתה מוגבלת. התפתח קרב פנים אל פנים עם החיילים המצריים המעטים שכבר היו בתעלות, והמעוז הדף אותם מהתעלות.⁽⁷⁾

(1) פגישת ראש מה"ד, חט' 14, עמ' 23.

(2) פגישת ראש מה"ד, חט' 14, עמ' 24.

(3) פגישת ראש מה"ד.

(4) לא לפי מה שהיו רגילים ב-צה"ל. ראש מה"ד, עמ' 6.

(5) 2 החיילים שידעו לתפעל את המרגמה, ירו בה בלילה לתאורה.

(6) פגישת ראש מה"ד, עמ'

(7) פגישת רש מה"ד, עמ' 11; על עצם הלחימה של חיילי המעוז אומר רפי, מפקד "מפצח" שהחיילים לא היו מאומנים מספיק וזה ניכר בלחימה אבל "לא באשמתם, כי בסך-הכל היו נחל"אים אחרי שלי"ת" (שם, עמ' 4).

הודות לאש המעוז ולסיוע הטנקים והארטילריה שלנו הדף "מפצח" ג' את ההתקפה (סביבות השעה 1600).⁽¹⁾

באותו זמן כבר היו "מפצח" א' ו"מפצח" ב' בידי המצרים. אלא שב"מפצח" ג' לא ידעו על כך. המצרים שצלו את התעלה במקביל להפגזה, השתלטו על "מפצח" א' ו-ב' כבר בסביבות שעה 1500 בערך. 3 החיילים שהיו ב"מפצח" א' ירו על האויב, ובחסות האש נסוגו מהמעוז מזרחה והגיעו לטנקים שלנו. (של סמ"פ ב' 52, סגן אברהם גור). הטנקים שלא זיהו אותם בתחילה פתחו באש נק"ל, אבל לאחר שהחיילים אותנו ונופפו בחולצה תיזהם, הפסיקו לירות. ה-3 הגיעו לטנקים ברמפה 374, וה-סמ"פ הדריך אותם לעבר תעוז "נוצה".⁽²⁾

3 החיילים שהיו ב"מפצח" ב' נפלו בשבי.⁽³⁾

בשעה 1700 בערך זיהו מהמעוז צליחה ב-ק"מ ה-149 של התעלה, דרומית ל"מפצח" ג', באזור תצפית "רד". חי"ר מצרי חדר מצפון ל"מפצח" ג', בין "מפצח" א' ל-ב'. כוח האויב בין "ליטוף" ל"מפצח" הלך והתרבה, וכלל 3 חטיבות בקירוב. ההפגזה על המעוז נמשכה כל הזמן בעצמה משתנית - פעם כבדה יותר ופעם דלילה יותר ובהפסקות.

הטנקים שלנו סייעו למעוז בייחוד באזור נקודת התצפית של ה-או"מ, "רד", ובאזורי "מפצח" א' ו"מפצח" ב' - מצפון. בשעה 2200-2300 גברה ההפגזה על המעוז, אך המעוז לא נפגע. כעבור זמן-מה השתרר שקט.

סיוע הטנקים (6 באוקטובר)

פלי ב' 52 (11 טנקים) בפיקודו של סגן סנדרוב חנוך שנועדה לחבור ל"מפצח", חנתה בתעוז "נוצה" (צומת "עטיפה"-בקרן). בשעה 1330 בערך נקתלה פקודת "שובך-יונים" והטנקים התארגנו לתזוזה. כשהחלו הטנקים לנוע התחילה הפצצה מהאוויר, וה-מ"פ נתן פקודה מקדימה ואישר פתיחת אש.⁽⁴⁾ מח' 1, בפיקוד של ה-סמ"פ, סגן גור אברהם, נעה לעבר הרמפות שמצפון לציר "עטיפה"; מח' 2, בפיקוד של ה-מ"פ נעה לעבר הרמפות שבמרכז הצומת ומדרום לציר "עטיפה".⁽⁵⁾ כשהגיעו הטנקים שלנו לקו, כבר היו הרמפות שבמרחק 1000-2000 מ' מהתעלה תפוסות על-ידי חי"ר מצרי עם בזוקות וטילי "סאגר". והלחימה התנהלה, למעשה, על העמדות שלנו (1415 בערך). נפתחה אש בזוקות וטילים מהצד המערבי של התעלה מאזור "לסת" ו"עבר".

- (1) במעוז חשדו שחייל מצרי אחד נשאר במעוז.
- (2) חטיבה 14, עמ' 19.
- (3) חט' 14, עמ' 24; תיק 482.
- (4) חט' 14, עמ' 17.
- (5) מח' 3 (2 טנקים) נעה לראס-סודר (שם).

ה-סמ"פ המשיך צפונה, ועלה על רמפה 374, ו-מח' 2 + ה-מ"פ הסתערה על הרמפות מדרום לצד
 "עטיפה" - כ-1 ק"מ מזרחה. על הטנקים נורו טילים וכן אש ארטילרית (1430 בערך).
 ה-סמ"פ ביקש ארטילריה על "עבר" שבעבר השני של התעלה. הסוללה נתנה אש, אך כיוון שה-מ"פ
 לא יכול לתקן את האש, מפני שה-קת"ק נפצע ופונה והרשת הגדודית הייתה חסומה, הוא הורה
 לסוללה לירות אש בלתי מבוקרת.⁽¹⁾

הטנקים של פל' ב' התחילו להיפגע - טנק אחד (2א') שהיה עם ה-מ"פ נפגע, וה-מט"ק נהרג.
 אחר-כך נפגע טנק 1ב', ה-מט"ק נהרג וטען הקשר נפצע.
 ה-סמ"פ זיהה עשרות אנשי חי"ר מצריים יורדים מהסוללה שבין "מפצח" א' ל"מפצח" ב', וירה
 עליהם. בקרבת מקום לרמפות זיהו חיילי הטנקים של ה-סמ"פ 3 חיילים רצים לעברם, בתחילה
 לא זיהו אותם ופתחו עליהם באש, אך כשהחיילים החלו לאותת ולנופף בחולצות, זיהו שאלה
 חיילינו והניחו להם להתקרב.
 אלה היו 3 החיילים מ"מפצח" א' שנחלצו מהמוצב בשעה שהמצרים חדרו לתוכו.⁽²⁾

ה-מ"פ נע לרמפות הצפוניות כדי לשפר לעבר 342, ותוך כדי תנועה מרמפה 342א' ל-342, נפגע
 הטנק שלו מטילי נ"ט מאזור "עבר" מהגדה המזרחית. הטנק נדלק וה-מ"פ נהרג (שעה 1630 בערך).⁽³⁾
 הפלוגה סבלה פגיעות קשות תוך השעתיים הראשונות של המלחמה (11 הרוגים, 10 פצועים).

ה-מג"ד שהגיע לרמפה שמדרום "עטיפה" בשעה 1530 ולחם עם הפלוגה, קורא לפלוגת הסיור -
 פלס"ר 67. הפלוגה בפקודו של סרן נחום שמר, הגיעה עם 6 נגמ"שים ומספר ג'יפים בשעה
 1700 בערך, וה-מג"ד פרס אותה מדרום ומצפון לכביש, לטיהור הרמפות.⁽⁴⁾

פל' ב' וה-פלס"ר הסתערו על הרמפות 343, 376 והדפו את הגל הראשון של המצרים שתפסו את
 הרמפות. ה-חי"ר המצרי ברח, החיילים זרקו את הנשק ואת החגור ונעו מערבה בין "רד" ל"מפצח" ג'.
 הכוח המצרי שצלח מול "מפצח" קיבל מכה קשה, ורבים נהרגו על הרמפות.⁽⁵⁾
 הגל הראשון של ההתקפה על המעוז נהדף.

המצב בשטח בשלב זה היה כדלקמן: כוח ה-חי"ר המצרי שברמפות הדרומיות ברח, וב"מפצח" ג'
 השתרש שקט יחסי.
 "מפצח" א' כבר היה בידי המצרים, אבל 3 החיילים שהיו שם נחלצו, אך גם "מפצח" ב' כבר היה
 אותה שעה בידי המצרים, אך בחוץ לא ידעו מה גורלו.

ה-מג"ד החליט לשלוח את הטנקים של פלוגת הסיור ל"מפצח" ב', וקידם אותם לאורך כביש התעלה,
 לכניסה למוצב, כדי שיוכלו להיכנס פנימה עם חשכה. כשהתחיל להחשיך (שעה 1800 בערך) הורה
 ה-מג"ד ל-מ"פ הסיור לנוע ל"מפצח" ב'. ה-מ"פ התחיל לזוז ודיווח שנורית עליון אש מרנ"טים,

- (1) חט' 14, עמ' 18.
- (2) חט' 14, עמ' 19, וכן תיק 482, תחקיר מ"פ ב' 52, עמ' 2.
- (3) זו הייתה הפעם השנייה שה-מ"פ נפגע, קודם לכן נפצע בעינו אך התאושש - חט' 14, עמ' 15.
- (4) תיק 482, תחקיר מג"ד 52, עמ' 3. חט' 14 - שם.
- (5) שם.

וה-מג"ד הורה לו לעצור. כשה-מ"פ נעצר נפתחה עליו אש ארטילרית כבדה ומדויקת. נגמ"ש מ"פ הסיור נפגע וכל ה-4 נפגעו, בכללם ה-מ"פ.⁽¹⁾

ה-מג"ד החליט להוציא את ה-נגמ"שים כדי שלמנוע פגיעות נוספות, והורה ל-נגמ"שים לדלג לאחור. מג"ד 52 נותר עם 2 טנקים בלבד: הטנק שלו וטנק ה-סמ"פ. הטנקים שנפגעו, אך יכלו לנוע פונו ל"נוצה". (1830 בערך).

ה-מג"ד נשאר לבדו על הרמפה מ-1800-2000 בערך. חי"ר מצרי הסתובב בין הגדרות, וחלק יצא מהסוללה, אך לא היה ניסיון צליחה מסיבי על "מפצח" ג'.⁽²⁾

מפקד "מפצח" ג' דיווח ל-מג"ד שהוא אינו רואה גשרים, אך חי"ר מצרי צולח בסירות בודדות, לא במסות. המצרים קיבלו מכה רצינית ב"מפצח", וספגו אבדות קשות. ל-מג"ד היה קשה להשתלט על ⁽³⁾ המעוזים, הארטילריה ופלוגות הטנקים, מפני שכולם היו על רשת אחת.

בשעה 2000 בערך הודיע מג"ד 401/195, סא"ל עוזי לנצנר, ל-מג"ד 52, שהוא קיבל ת"פ את המעוזים "מפצח", "כפר" ו"המזח", וש-פל' כ' שלו תחבור אליו.

פל' כ' 195/52, בפיקודו של סגן מוטי פז, חברה ל-מג"ד 52 עם 9 טנקים בשעה 2030 בערך.⁽⁴⁾

מג"ד 52 הורה ל-מ"פ כ' להשאיר 3 טנקים בצומת כביש ה-חת"מ עם ה-סמ"פ, לאור ידיעות על חדירות ב.י. טי.אר באזור "ליטוף" הנעים על ציר ה-חת"מ דרומה. ה-מ"פ הגיע עם 6 טנקים. מג"ד 52 ש"מפצח" ג' "ניקר לו בראש" - כדבריו, יצא עם 3 טנקים של פל' כ' ועם ה-מ"פ, שלא הכיר את השטח, ל"מפצח" ב' (שעה 2200 בערך).

לפני הכניסה למוצה נפל טנק אחד לתוך בור, ככל הנראה של פצצה, ובשעה שטיפלו בחילוץ נפתחה אש בזוקות וטילים מהרמפות ממערב.

מפקדי טנקים דוממו המנועים, עמדו ליד השער וקראו לאנשי המוצב, אך לא הייתה תשובה. ה-מג"ד החליט שלא להיכנס פנימה, מחשש לאובדן טנקים נוספים, והם עזבו את "מפצח" ב' בלי לדעת המ גורל 3 החיילים שהיו שם.⁽⁵⁾

ה-מג"ד חזר עם הטנקים לרמפות. וכעבור זמן-מה קיבל ידיעה מהחטיבה שהמצרים מקימים גשר על יד נקודת התצפית של ה-או"מ "רד" (סביבות חצות). הוא יצא עם 2 טנקים ועם מ"פ כ' לאזור "רד". הם עלו על הסוללה, ירו ושיפרו עמדות. ה-מג"ד עלה עם 2 טנקים מצפון, וה-מ"פ עם 2 טנקים מדרום.

המצרים ירו על העת אש ארטילרית מהרמפות, ובאחת העליות נפגע טנק ה-מ"פ מ"לסת" שמעבר לתעלה, ונדלק. הצוות נחלץ.

ה-מג"ד האיר זרקורים וירה לעבר השני; לא זיהה שום דבר מיוחד, ודיווח לחטיבה.⁽⁶⁾

- (1) תיק 482, תחקיר ה-מג"ד, עמ' 3; חט' 14, עמ' 16 וכן תיק 525, ע"ע 14-15.
- (2) תיק 482, תחקיר ה-מג"ד, עמ' 4.
- (3) שם, תחקיר ה-מג"ד, עמ' 3. רק למחרת (7 ב-אוק') בשעה 1100 בערך עבר ה-מג"ד לרשת מבצעית גדודית ואת רשת "דליה" השאיר לגזרה, לחטיבה ולמעוזים.
- (4) תיק 482, תחקיר מג"ד 52, עמ' 4. וכן שם, תחקיר מ"פ כ' 195; תיק 525, ע"ע 17-18.
- (5) תיק 482, שם.
- (6) תיק 482, תחקיר מג"ד 52.

לאחר כשעה (0100 בערך) קיבל ה-מג"ד שוב דיווח על הקמת גשר בין "מפצח" ב' ל-ג' ויצא שוב עם 4 טנקים. הם התפרסו ב-2 זוגות בין "מפצח" ג' ל-ב', האירו בזקורים, השיבו אש על האש הארטילרית, אך לא ראו דבר. כך ב-0200 בערך שוב הודיעו על הקמת הגשר, וה-מג"ד יצא ובדק וחדר. במשך הלילה היה ה-מג"ד 4 פעמים ב"מפצח" ג'.⁽¹⁾
מ"פ כ' עמד עם 6 טנקים מאחור.

סיוע ארטילרי

סוללת קרת מורה שב"נוה 56", (כ-5 ק"מ מדרום לצומת "נוה"-עטיפה) הייתה מיועדת ל"מפצח". זו הייתה סוללת תומ"ת 155 מ"מ, אחת מ-3 הסוללות בגזרה הדרומית של גד"ב 402.⁽²⁾

עם תחילת התקפת האויב ניסה מפקד "מפצח" ליצור קשר עם הסוללה ולבקש אש על מקורות הירי של האויב, אך לא הצליח, ולא קיבל סיוע, מאחר שה"יבכ"ן" חסם אז את הקשר למשך כ-20 דקות. יותר מאוחר, רק בסביבות שעה 1600-1630 נוצר קשר, הסוללה התחילה לירות, אבל האש הייתה חלשה מאוד בהשוואה לאש המצרית. בעוד שהמצרים ידו כמליות גדולות מאוד של אש הייתה הארטילריה שלנו דלילה ביותר ("פגז פה פגז שם") ולא היו פגיעות טובות. אחת הסיבות הקיחה חוסר הנסיון בסיוע של המעוז.⁽³⁾

חיל-האוויר

ביום הראשון של הלחימה היו 3 תקיפות של 9 מטוסים של חיל-האוויר באזור "מפצח".
2 מטוסים תקפו את מתחם "לימה" ממערב ל"מפצח". נורתה אש נ"מ חזקה ושוגר טיל לעבר המטוסים. הטייסים שחררו חימוש, אך לא הבחינו בתוצאות.

בשעה 1830 תקפו 4 מטוסים מול "מפצח" ודיוחו על פגיעה במטרה.
בשעה 2010 תקפו 3 מטוסים את מתחם "לימה" ודיוחו על פגיעה במטרה.⁽⁴⁾

7 באוקטובר

משעות הבוקר המוקדמות זיהו מהמעוז את הגשרים שהמצרים הקימו כלילה מצפון למעוז, במרחק של כ-600 מ' - גשר לרכב, ומדרום, במרחק של כ-800 מ' מ"רד" - גשר ל-חי"ר.
כן זיהו פרצות בסוללה שמדרום ל"רד", במרחק של כ-4 ק"מ.
בסביבות שעה 0600 פתחו המצרים בהפגזה.
כוח חי"ר מצרי בגודל 40-50 חיילים שחצה את התעלה ברפסודות ועל הגשרים והתקדם לעבר המעוז, בחיפוי ההפגזה, מהצד שלהם, ועדיין ללא סיוע טנקים.⁽⁵⁾ (0700-0630).

למראה הכוח המצרי החוצה את התעלה ומתקדם למעוז, ביקש מפקד "מפצח" מהסוללה לירות אש על הגשרים, וכן סיוע חיל-אוויר.

- (1) לדבריו לא העריך ה-מג"ד נכונה את מצב המעוז, אך לו היה אישור לפינוי המעוז ניתן היה לפנותו (תיק 482, תחקיר מג"ד, עמ' 5).
- (2) כנס דרום 1, ע"ע 33-34; חט' 14, עמ' 6.
- (3) פגישת ראש מה"ד, עמ' 11: לדברי רפי: "או שהם טעו בכיוון או שפשוט לא ידעו לירות". ברור שלא היה לי קת"ק, אך לו היה לי לפחות משי"ק מרגמות הייתי מפעיל את מרגמת ה-81 מ"מ.
- (4) ח"א, כרך א', עמ' 46 וכן עמ' 76.
- (5) פגישת ראש מה"ד, עמ' 11. רשת "דליה".

הסוללה פתחה באש ורפי ניסה לטווח. הוא קבע כנקודת-מוצא את "רד" ונקודות אחרות לפי מפת הקודים וציין לנו את המרחק מהן, אך הטינוח לא הצליח, ופגיעות הארטילריה לא היו טובות. לא היו פגיעות לא על המים, לא על התעלה ולא מסביב.⁽¹⁾

הטנקים שלנו הסתערו על ה-חי"ר והדפו אותו. הכוח המצרי התקפל אל מאחורי הסוללה. לאחר זמן-מה יצאו הטנקים המצריים, והטנקים שלנו שוב ירו עליהם.⁽²⁾

חיילי המעוז היו בעמדות. רפי השתדל שכל הגזרה תהיה מכוסה. המעוז ירה בכלים שהיו ברשותו, אך מרגמת ה-81 מ"מ שהייתה במעוז לא הופעלה, מפני שלא היה מש"ק מרגמות, והיא שימשה לתאורה בלבד. רפי הורה לחיילים לא לירות על מטרת שמעל לטווח של $1\frac{1}{2}$ ק"מ כדי לחסוך בתחמושת וגם מפני שרצה למנוע ככל האפשר תגובות חזקות מצד האויב. הוא חשש שהתקפה רצינית עלולה "לגמור את המעוז" וקיווה להרוויח זמן עד שתגיע תגבורת.⁽³⁾

מדרום ל"רד" הקימו המצרים גשר (שעה 1000 בערך) והמעוז דיווח. המצרים הוסיפו לצלוח בין "מפצח" א' ל-ב'. נראו טנקים ואחריהם כוח חי"ר בגודל 150-200 חיילים. ה-חי"ר נעצר במרחק של כ-2 ק"מ מהמעוז והתחפר, והטנקים נערכו היקפית.

הטנקים

כשהתחיל להאיר נפתחה אש ארטילרית וטילים על הטנקים שלנו מ"עבר" א', מהצד השני של התעלה. 2 טנקים של פל' כ' 195 נפגעו, אך הצוות פונה.

בשעה 0800 בערך נתגלו חוליות חי"ר מצרי בין הרמפות באזור "עטיפה"-לכסיקון". סמ"פ כ' 195 ו-2 טנקים הסתערו על ה-חי"ר המצרי, במרחק של כחצי ק"מ מ"לכסיקון", והדפו אותם. המצרים זרקו את הנשק באזור הביצות וברחו, אבל 2 טנקים שלנו עלו על המוקשים שהמצרים הניחו.

ה-מג"ד זיהה 4 פרצות בסוללת העפר שמדרום ל"רד", לאחר שהמצרים פתחו בלילה את הסוללה בתותחי מים.

הטנקים שלנו ירו על חיילים מצרים עם בזוקות שזוהו מדרום לצומת. המצרים תפסו מחסה, מיד עם התרוממו וירו ושבנו ותפסו מחסה.

ה-מג"ד עמד על הרמפות יציב עם 5 טנקים שנותרו לו והייתה לו הרגשה טובה שהוא "מסוגל לדפוק כל מי שמגיע".

- (1) פגישת ראש מה"ד, עמ' 11. "זה נורא עצבן אותי".
- (2) להלן - הטנקים. תיק 482, תחקיר מג"ד 52, עמ' 5.
- (3) פגישת ראש מה"ד, עמ' 12. "לא רציתי להרגיז את המצרים".

בסביבות שעה 1000 קיבל ה-מג"ד דיווח על הקמת גשר מדרום ל"רד" ועל צליחת חי"ר בין "מפצח" א' ל-ב'. ה-מג"ד טיווח את הארטילריה וזו ירתה ופגעה בגשר, אולם המצרים התחילו לתקנו, וכעבור כשעה עמד הגשר שוב על תילו.

הטנקים ירו על ה-חי"ר המצרי הצולח וגם על הטנקים, וכשאלה אזלו, ירו חלולים עד שגם הם אזלו.

הטנקים נשארו לעמוד על הרמפות עם תותחים מכוונים.

בשעה 1100 בערך קיבל ה-מג"ד הוראה מה-מח"ט לנוע עם הטנקים לאחור, זאת לאחר שה-מח"ט החליט שיש לעזוב את המעוזים, כדי להגן על הצירים הגידי והמיתלה ועין-מוסא מפני חדירה.⁽¹⁾ הטנקים של מג"ד 52 ו-פל' כ' 195 דילגו 5-6 ק"מ מזרחה ותפסו עמדות טבעיות באזור "עטיפה" 56. גד' 195 התייצב מדרום ל"עטיפה", בטייפון.

עם עזיבת הטנקים הורע מצבו של המעוז שהיה עתה חשוף לכוחות האויב.

בשעה 1200-1230 התחיל כוח מצרי לעלות על המעוז מצפון. המעוז ירה וביקש אש ארטילרית, הסוללה אכן ירתה והכוח נעצר.⁽³⁾

גם חיל-האוויר פעל בגזרה - 2 מטוסים פעלו בין "ליטוף" ל"מפצח" (שעה 1300).⁽⁴⁾

היריות על המעוז מדרום וממערב נמשכו כל שעות אחר-הצהריים, ורק לפנות ערב (בשעה 1800 בערך) השתרר שקט. אותו זמן כבר חצו טנקים את התעלה, ומהמעוז זיהו 30-33 טנקים שחצו על גשר בין "מפצח" א' ל"מפצח" ב'.⁽⁵⁾

הטנקים שחצו את התעלה התרכזו בצד הצפוני של המיתלה, והמצרים העבירו את מחציתם לצד הדרומי, וחילקו באופן כזה את הטנקים ל-2 כוחות שווים, משני צידי המיתלה. הטנקים עברו על ציר "לכסיקון" ובצומת, בשורה, אחד אחד, ואפשר היה על נקלה לטווח אותם ולפגוע בהם, ואחר-כך, כשהתרכזו בשטח הבוצי, ניתן היה ממש לחסלם, אבל הארטילריה לא פעלה היטב.⁽⁶⁾

מג"ד 52 עשה גיחה נוספת עם הטנקים שלו (שעה 1600 בערך), וירה על הטנקים המצריים שעמדו על ציר "לכסיקון" ופגע ב-2 טנקים - טנק אחד של ה-מג"ד, נפגע מבזוקה ונדלק, אך הצוות חולץ. ל-מג"ד נשארו 4 טנקים בלבד.

בלילה כשנראתה תנועת טנקים מצריים בין "מפצח" א' ל-ב', ביקש המעוז אש ארטילרית. ה-מס"ח הודיע לתעוז שהסוללה תירה על "שין 10" ושהמעוז יתן תיקון. הסוללה פתחה באש

- (1) תיק 482, תחקיר מח"ט 401, עמ' 6. וכן תיק 525, עמ' 21.
- (2) לדברי ה-מג"ד לא היו לו כל כוונות לעזוב, כי הייתה לו הרגשה שלו היו לו יותר טנקים אפשר היה לבלום את התקיפה (תיק 482, תחקיר ה-מג"ד).
- (3) רשת "דליה".
- (4) חיל-האוויר, כרך א', עמ' 85.
- (5) פגישת ראש מה"ד, עמ' 11.
- (6) שם. לדברי רפי: "זאת הייתה אכזבה גדולה. הארטילריה לא פעלה משום-מה כפי שצריך".

בתפוזרת והיו פגיעות טובות, אולם כעבור זמן-מה הודיעה הסוללה שהיא מפסיקה לירות כדי לחסוך בפגזים ולשמור אותם "לשעה קריטית".⁽¹⁾

הטנקים של גד' 52 התפרסו בלילה בין התעוזים לאורך הגזרה הדרומית ובכנסו לחניוני לילה. פל' כ' 195/ (5 טנקים) שבה ל-גד' 195.⁽²⁾

8 באוקטובר

מאז הבוקר התחילו צליפות על המעוז. המצרים התבצרו בנקודת "רד" וכן ב"מוצב הגדרות" וצלפו על המעוז מכל העברים, עד שקשה היה להרים ראש. מהמעוז זיהו טנקים מצריים קרוב מאוד לקד המים וכוחות חי"ר וטנקים גם ממזרח למעוז. יחידות חי"ר קטנות, בגודל של עד 10 חיילים, ניסו לאגוף את המעוז ולחדור לתוכו. המעוז היה ערוך בעמדות ומנע בעד החיילים המצרים "להתגנב" למעוז.

בשעה 0700-0600 התקרב כוח מצרי כדי 20 מ' מהגדרות, אבל פגז אחד שלהם עצמם פגע בכוח ופצע את כולם. הם הוסיפו לזחול, אך המעוז ירה בהם וחיסל את כולם ממש לפני הגדרות. לאחר שנכשל בניסיון החדירה של ה-חי"ר למעוז, ניסו המצרים לחדור עם הטנקים. בשעה 1000 בערך התחילה מח' טנקים (2-3) להתקדם מ"מפצח" ב' ולירות על המעוז. כל העמדות שהיו בצד הצפוני נפגעו. הטנקים המצריים התקדמו בלי שהמעוז הבחין בהם, מפני שהם היו בשטח מת והסתייעו בקצין שישב ב"מוצב הגדרות", וחיילי המעוז שהיו בעמדה ששלטה על צירי העליה ועל השטח לא יכלו להרים ראש בגלל הצליפות, ולא ראו את המצרים.⁽³⁾ המצרים התקדמו והדפו את חיילי המעוז מהעמדה. החיילים נסוגו לכיוון הבונקר וצעקו שהמצרים נמצאים כבר במעוז.⁽⁴⁾

לשמע הצעקות החליט רפי שאין עוד סיכוי להילחם, והוא הורה לאנשים להיכנס לבונקר וביקש "אש על מוצבינו" (שעה 1200 בערך). לאחר זמן ובקשיים רבים עלה בידי המעוז להשיג את הסוללה שהייתה מועסקת אותה שעה על ידי המעוזים האחרים, ולבקש אש, והסוללה אכן ירתה אש יעילה ביותר.⁽⁵⁾ המצרים קיבלו שוב מכה רצינית ונסוגו לשטח המת.

רפי התקשר ישירות לאוגדה ושאל מה קורה ומה מצב הכוחות שלנו, והתשובה היתה שתוך חצי שעה יגיעו למעוז לחלץ אותם. למרות המצב הקשה התשובה הפיחה בלבי תקווה.⁽⁶⁾ הוא הוציא חוליה לטיהור המעוז ולאחר שהחוליה עברה במעוז ולא ראתה מצרים, הורה לאי* מחדש את העמדות (1230 בערך).

- (1) רשת "דליה".
- (2) תיק 525, עמ' 21. תיק 482, תחקיר ה-מג"ד.
- (3) פגישת ראש-מה"ד, עמ' 12.
- (4) שם.
- (5) זו הייתה הפעם הראשונה שהרגשנו שיש לנו תותחים". דברי רפי, שם.
- (6) פגישת ראש מה"ד, עמ' 12: דברי רפי: "לא יודע אם האמנתי, אך חייתי בתקווה".

הטנקים

הטנקים של חט' 401 - שהיו בגזרה בקרבת כביש ה-חח"מ התחילו עם בוקר לצאת להתקפות עם מעט הטנקים שהיו ברשותם. (0600 בערך).
התקפה ראשונה בשליטה חטיבתית נערכה קרוב ל"לכסיקון" באמצע בין "מפצח" ל"כפר". החטיבה השמידה כ-20 טנקים מצריים וכן משאיות שהביאו תחמושת לחילי ה-ח"ר.
טנקים של החטבה נפגעו מטילים, וכיוון שאי-אפשר היה להישאר בשטח הפתוח בגלל ההפגזות המצריות, נאלצה החטיבה לדלג לאחור. ועם ערב חזרו הטנקים לחניונים.⁽¹⁾

כניעת "מפצח" ג'

בשעה 1200 בערך התחילו המצרים להתקדם לפי אותה לעבר המעוז עם הטנקים וירו לכל הכיוונים. חייל שהיה בעמדה שמול הטנקים ירה מספר פצצות ררנ"טים, ופצצה אחת פגעה במפקד המצרי. הוא נפל הרוג והיתר ברחו. כעבור זמן-מה חזרו המצרים וחדרו לעמדה. הפעם לא הספיקו חיילי המעוז להגיב (1300 בערך). רפי ביקש שוב "אש על מוצבינו" וקרא לעזרה, באמרו שהם עומדים "להישחט", אבל הסוללה לא הייתה פנויה. הייתה מועסקת על-ידי מעוזים אחרים.⁽²⁾
שוב ירדו החיילים לבונקרים והתחילו להתארגן להגנה. הם שמו מכשולים ומחסומים בפתח הבונקר ונכינו את הנשק. מבחוץ בקעו כל העת קולות ירי.

כעבור זמן-מה (שנראה בעיני חיילי המעוז-ארוך ביותר) ירתה הסוללה, אך לא היו בכלל פגיעות.⁽³⁾ גם מטוסים שלנו עברו מעל המעוז, אך לא הייתה לכך השפעה.⁽⁴⁾

המצרים התקדמו בתוך המעוז תוך כדי יריות עד שהגיעו לפתחי הבונקרים. התפתח קרב פנים אל פנים, כשהמצרים משליכים רימונים והמעוז משב רימונים, וכך עד שאזלו הרימונים שהיו בבונקר. גם התחמושת שהוכנסה לבונקר אזלה.
בשעה 1300-1400 בערך התחילו המצרים להשליך רימוני עשן.
אף-על-פי-כן עדיין לא חשב המעוז על כניעה. חיילים אחדים התארגנו להמשך ההגנה והחזיקו את הנשק ביד. הם הוציאו את מסכות הגז ולבשו אותן. המסכות לא הועילו כמובן, אך הוסיפו קצת ביטחון, הום המשיכו לעמוד.⁽⁵⁾

עד אז עדיין לא חשבו על כניעה.
כשאחד מהם העלה את השאלה "אולי כדאי להיכנע?", התחיל גם רפי לחשוב שאין למעשה כל סיכוי להחזיק מעמד.

- (1) תיק 482, תחקיר מח"ט 401, עמ' 8 וכן תיק 525, עמ' 22; בשעה 1700 (8-ב-אוק') לערך הגיעה לחזית חט' 164 בפיקודו אל אל"ם אברהם ברעם וקיבלה אחריות על צפון גזרת חט' 401 במקום גד' 46, שנע לכיוון המיתלה.
- (2) פגישת ראש מה"ד, עמ' 12. אמרו לו שלא רק הוא במצב קשה, אלא גם ה"כפר" וגם "המזח".
- (3) שם, עמ' 13.
- (4) ח"א, כרך א'.
- (5) ראש מה"ד, עמ' 13.

בבונקר נעשה מחניק והאנשים רצו החוצה. הראשון יצא עם רימון ביד, והמצרים ירו בו והרגוהו. כך גם השני שבא אחריו והאחרים. בסך-הכל - 6. כשרפי והאחרים יצאו מהבונקר כעבור זמן-מה, הם לא ראו מצרים. הם הסתתרו באחת העמדות ועשו הערכת-מצב אם אפשר לברוח. לאחר שהתברר להם שאין כל דרך לברוח, החליטו להיכנע ויצאו החוצה (סביבות 081400).

"מפצח" החזיק מעמד 3 יממות עד 081400. המעוז הותקף מספר פעמים והמצרים אף חדרו פנימה, כבר בשעות הראשונות של המלחמה, אלא שהמצרים שלא תקפו בכוחות גדולים נהדפו על-ידי המעוז בסיועם של הטנקים של גד' 52. המעוז לא סבל אבדות, וביממה הראשונה מצבו היה טוב למדי. הטנקים שהיו במעוז, לעומת זאת, ספגו מכה קשה, בעיקר בשעתיים הראשונות של הלחימה, באנשים ובטנקים. עם עזיבת הטנקים בצהרי ה-7 באוקטובר הורע המצב, והמעוז נשאר חשוף לאויב ללא סיוע.

מאז בוקר ה-8 באוקטובר היה המעוז מכותר, והותקף על-ידי חוליות קטנות, אך הודות לסינע. ארטילרי מוגבל הדף את ה-חי"ר. המעוז החזיק מעמד עד הצהריים, כל עוד הארטילריה סייעה לו. המצרים הוסיפו להתקדם למעוז בתוך שטח מת, בלי להתגלות לעיני המעוז, וחיילי המעוז היו מכונסים בתוך הבונקר וביקשו "אש על מוצבינו". לאחר שהמצרים השליכו פצצות עשן לתוך הבונקר נכנע המעוז. בשלב הכניעה היו למעוז 6 הרוגים, 15 פצועים, בעוד שעד לשלב הזה לא היו אבדות.

מתוך 31 האנשים שהיו במעוז בפרוץ המלחמה - 6 היו במוצבי החצפית, 3 מהם נחלצו, 22 נפלו בשבי, מהם 15 פצועים, רובם קל ו-6 נהרגו.

אג"מ/מה"ד הסטורליה

ענף חקר זירת דרום

הד - 7 - 181

עו"ת מס'

מעוז "מפצח"

מס' סד'	ש	תפקיד		
1	סגן אלדן רפי	מפקד המעוז	נח"ל 904	שבו
2	סגן אדלר רמי	סגן מפקד	נח"ל 904	שבו
3	ד"ר פלג דן	הופא	חר"פ	שבו
4	סג"מ וייס אבי	קמ"נ	אוג' 252	שבו
5	עזריאל ראובן	סמל המעוז	נח"ל 904	שבו
6	לניאדו יורם	מש"ק	נח"ל 904	שבו
7	זילברמן מאיר	לוחם	נח"ל 904	שבו
8	פרל מאיר	לוחם	נח"ל 904	שבו
9	חשמונאי עמיר	לוחם	נח"ל 904	שבו
10	אלפרוביץ זאב	לוחם	חט' 500	שבו
11	פלדמן מנחם	לוחם	נח"ל 904	שבו
12	כרמלי מרדכי	לוחם	נח"ל 904	שבו
13	רוגוליו סטריסטה	לוחם	נח"ל 904	שבו
14	חנוך אהוד	לוחם	נח"ל 904	שבו
15	גולדמן גדעון	לוחם	נח"ל 904	שבו
16	רינת עמוס	לוחם	של"ת חט' 164	שבו
17	חפץ ירון	לוחם	נח"ל 904	נחלץ
18	סוויסה דני	לוחם	נח"ל 904	נחלץ
19	פריד אורי	לוחם	נח"ל 904	נחלץ
20	עמית צבי	לוחם	נח"ל 906	הרוג
21	אדרי משה	לוחם	נח"ל 904	הרוג
22	ליכטנשטיין ירון	חובש		שבו
23	הרמן אבי	קשר	אוג' 252	שבו
24	דנינו יעקב	קשר	נח"ל 904	שבו
25	קורצויל אמנון	סמל מודיעין	אוג' 252	שבו
26	חיון יהודה	מכונאי	גד' 52	הרוג
27	ישראל חיים	מכונאי	גד' 52	שבו
28	עובדיה גבריאלי	נהג	גד' 52	שבו
29	עוז דוד	נהג	חט' 14	הרוג
30	שפירא אדריאן			הרוג
31	חליל	גשש		הרוג

22 שבויים.

6 הרוגים.

3 נחלצו.

לוח איורועים "מפעח"

מ ת ר ז	ב מ ע ז	ה ר ז ב	תאריך
פלי כ' 52/ נעה לעבר המעוז. ⁽⁷⁾	הודעה על "כוננות ספיגה". מטוסי אויב עוברים מעל המעוז. ⁽⁷⁾ הפגזה כבדה על "מפעח" (חמ"ל דרום). ⁽¹⁾ 2 טילים נורו מ"מוצב הגדרות" שמול המעוז. החטיא את המטרה. נכרו בורות גדולים מאחורי המעוזים. (תחקיר חטיבה 14).	30-20 מטוסים מעל המעוז. מפגזים את המעוז.	061350 1400 1406
פלי כ' 52/ באזור "מפעח" - על הרמפות שבצומח "עטחיפה"-י"לכסיקון".	המצרים במעוז (אוג' 252). 3 חיילים מ"מפעח" א' נחלצו והגיעו לסנקים שלנו. ⁽⁷⁾ ההפגזה הוסטה מהמעוז. מצבו של "מפעח" כ' לא ידוע. ⁽¹⁾	על הרמפות 3-6, 343, 352 כוחות ח"י מצריים. פתחו באש על כוחותינו. דרומית ל"רד", כוחות מצריים מתקמים על הסוללה. 4 טנקים נראים בשטח. ⁽¹⁾ ההפגזה נחלשה.	1500 1530
הטנקים נלחמים ב"מפעח".	חייילים מצרים חדרו למעוז.	באזור "מפעח" טנקים מצריים (יומן חמ"ל דרום). המצרים מתקדמים מכיוון צפון. כוח מצרי עולה מצפון.	1540 1550 1555

אג"מ/מח"ד חסרונה
ענף חק"ר זירת דרום
ח"ד - 7 - 181
עונת מס'

ס ד י
- 15 -

מ.ח.ו.ג.ל.מ.ע.ו.ז.	ב.מ.ע.ו.ז.	ה.א.ו.ג.ב.	תאריך
מג"ד 52 מורה ל-מג"ד לשלוח את פלס"ר 67 לאזור המפעחים. ⁽⁷⁾ מג"ד 52 מזהה צליחת חז"ר מדרום ל"מפעח" ג'. ⁽⁷⁾ פל' ב' יורדת לכיוון הצלחת. ⁽⁷⁾ ארטיכליה יורה בין "מפעח" ב' ו-ג'. ⁽⁷⁾ (אח"צ?) - 2 מטוסים תוקפים את "זלימה" ממערב לחללה. (ח"א). 1730-1700 - פלס"ר 67 מגיעה. מטערת על הרמפה ממזרח ומצפון ל"מפעח". (יזליה?). נותרו 2 טנקים של פל' ב'. פלס"ר 67 מתקמת לחניון מול "מפעח" ב'. בגלל ההפגזה הכבדה נחלצה למיתלה. ⁽⁷⁾ גד' 195 יורד מעיר "פורחת" לעבר "עטיפה". (ח"א) דרום). גד' 52 במגע עם טנקים מצריים ממזרח ל"מפעח" באזור "עפה". (ח"א) דרום). 4 מטוסים תוקפים מול "מפעח". (ח"א). פל' כ' 195 בדרך ל-מ"פ ב' 52. 3 מטוסים תוקפים את "זלימה". מדרומום על פגיעה במטרה. (ח"א).	המערז הודף את ההתקפה. למצרים פגיעות קשות. ⁽¹⁾ המערז מזהה מצפון למערז נחיתה חז"ר. מספר חיילים חדרי למערז (יומן ח"א). התפגזה.	חז"ר מצרי צולח מדרום ל"מפעח" ג' (יומן ח"א). חז"ר מצרי תופס הרמפה האזורית. ⁽⁷⁾ תוקפים את המערז מצפון כוח בגודל 100 חיילים בקירוב. חז"ר מצרי בין "מפעח" א' ל-ב'. צליחה ב-ק"מ ה-149 מדרום ל"מפעח" (אוג' 252). צליחה ליד תצפית "רד".	1600 1625 1620 1630 1700 061730 1750 1820 1900 2010 2050

ס ד י

אג"מ/מה"ד הטטוריה
ענף חקר זירת דרום
הד - 7 - 181
עו"ת מס'

ס ד ז
- 16 -

מחיר	ל מ ע ז	ז	ב מ ע ז	ה א ו ר כ	תאריך
מג"ד 52 עם 3 טנקים מנסה להיכנס ל"מפצח" כ'.		בצפון-מזרח שומעים רכב זחלילי. במעוז אין נפגעים. ("דלילה"). המעוז מופגז. הארטילריה שלנו יורה. שקט מ"בוצר" עד "מפצח".		מפגזים את "מפצח".	2100 2130 2300-2200 2300 2400 7 באוקטובר
מג"ד 52 - במשך הלילה יצא מג"ד 4 52 פעמים לסיוור לבדוק אם הקימו גשר. מג"ד 52 מסייר בסביבת המעוז.				מדרום ל"מפצח" חי"ר רכ. מדרום ל"רד" רפסודות.	0200 0500
טנקים של מג"ד 52 בודקים אם נכנה גשר על יד "רד".		מהמעוז רואים חומר צבועני מדרום למעוז חושבים שזה גז. המעוז אפוף עשן. הנחנה פקודה ללבוש מסכות גז. המעוז מופגז - מבקש סיוע ארטילרי.		חי"ר מצרי בין הרמפות באזור הצומת. מפגזים את המעוז. טרקטור מצרי בשטח שלנו מדרום ל"רד".	0600 0620 0630 0700
טנקים של פל' כ' 195/ נשלחים לחדק ל"בוצה".				חי"ר חוקף את "מפצח". מדרום ל"רד" מקימים גשר.	0715 0720
מהאוגדה מבקשים מטוסים לאזור "מפצח".					
4 טנקים נפגעו ממארב טילים ליד "מפצח". מבקשים אוריר ל"מפצח". ארטילריה שלנו מפגיזה את המעבורות המצוריות.		מזהים פוצה בסוללה על יד הטרקטור מדרום ל"רד".			

ס ד ז

מ ת ו פ	ל מ ע ו ז	ב מ ע ז	ה א ו ב	תאריך
סמ"פ כ' עם 2 טנקים ממתר על ה-ח"י המצרי. (הטנקים) שואלים אם אפשר לפנות את אנשינו מ"מפצח" א' (יוליטוף" ו"מפצח"). האטיוליה שלנו מטרות ע"י הטנקים מפגזה את הגשר מדרום ל"רד". 401 מבקש חיל-אוויר על "מפצח". הטנקים נעים לאחר ל"עטיפה" 56. 2 מטוסים בין "יוליטוף" ל"מפצח". 2 מטוסים מפציצים רכב על ציר "לנסקי" בין "יוליטוף" ל"מפצח". מס"ח מודיע למעוז שהוא יקבל פגזים על "שי" 10 ומבקש תיקון. (רשת "דל"ה"). הסוללה יורה וחמקוז מטות.	מהמעוז מזרחים פרצה נוספת בטורלה.	4 ק"מ מדרום לפרצת "רד" יש פרצה נוספת. צליחת ח"י" דרומית ל"מפצח". הוקם גשר גדול. טנקים פורצים מזרח לכוון כביש ה-ח"מ.	4 ק"מ מדרום לפרצת "רד" יש פרצה נוספת. צליחת ח"י" דרומית ל"מפצח". הוקם גשר גדול. טנקים פורצים מזרח לכוון כביש ה-ח"מ.	0828 0900-0830 0930 1000 1015 1025 1040 1058 1100 1300 1500 1644 2357 2400

מח"ד	ל מ ע ר ז	ז מ ע ר ז	ב מ ע ר ז	ה ר ז ב	תאריך
הסוללה מודיעה שהיא חוסכת. האקטיביות פגעה בגשר מדרום ל"רד". כוחות חט' 401 משמידים האויב מול "מפצח". הסוללה יורה אש יעילה. כ"מפצח" ג' נלחמים. מפקד האוגדה לאלוף הפיקוד: הורדתו סיוע מרב.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	0030 080120 0330 0600 0900-0800 0941
מפקד האוגדה מודיע לאלוף שהוא לוחץ באזור "מפצח". אך חושבים שהמערז נפל. מטוסים של חיל-האוויר עוברים מעל המערז. אין קשר עם "מפצח". כנראה נכבש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	המערז מבקש אש. לפי בקשת המערז - הסוללה יורה אש יעילה. המערז מבקש אש.	1330 1400 1400